

вирішенням колективних завдань або виконанням обов'язків; д) оцінкою можливих результатів та наслідків протидії та знаходження альтернативи для досягнення мети.

Отже, конфлікти виступають невід'ємною складовою трудової діяльності працівників в організаціях, можуть слугувати основою для розвитку нових ідей та підходів у професійній діяльності. Управління конфліктами має здійснюватися задля усунення або ж мінімізації небажаних наслідків конфліктних ситуацій та недопущення труднощів у спілкуванні між членами колективу.

1. Криса О.Й. Управління конфліктами на засадах їх класифікації. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Проблеми економіки та управління*. 2010. № 643. с. 337-342.

2. Новикова Н. Управління конфліктами в організації: підходи до вирішення та профілактики. *Галицький економічний вісник*. 2013. № 2 (41). с. 79-83.

Ільків І.І.
студентка
Дзюрах Ю.М.
асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ТАЙМ – МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

У сучасних умовах розвитку та функціонування економіки важливо, щоб менеджери чітко сформулювали свої цілі, правильно керували своїм часом і часом своїх підлеглих. В останні роки в умовах модернізаційних змін у суспільстві все більша кількість менеджерів у будь-якій сфері усвідомлюють потребу у впровадженні принципів, методів та прийомів тайм-менеджменту (управління часом).

Необхідність виокремлення управління часом, тобто тайм-менеджменту в окрему галузь досліджень була обумовлена темпами змін у навколишньому середовищі, що постійно зростають, збільшенням інформаційних потоків, які має опрацьовувати керівник, а також підвищенням рівня вимог щодо мобільності й організованості менеджерів.

Тайм-менеджмент склався спочатку як практична дисципліна, що розроблялася здебільшого консультантами з управління та бізнесу, які пропонували свій узагальнений досвід менеджерам-практикам у формі книг, навчальних курсів, тренінгів, відео тренінгів, семінарів.

Управління часом і управління роботою – питання, тісно пов'язані з самодисципліною, розглядом яких займається тайм-менеджмент. Тайм-менеджмент – це галузь менеджменту, основною метою якого є виявлення та впровадження методів і принципів ефективного управління часом, що динамічно розвивається [1, 2].

Американський генерал Д. Ейзенхауер, який став 34-м президентом США, запропонував свою методику визначення пріоритетності завдань і зробив її стандартом своєї роботи. Практика показує, що часто достатньо часу та енергії витрачається на невідкладні, але не найважливіші справи. Насправді, рідко трапляється так, що важливе завдання треба виконати сьогодні або в найближчі дні, а термінове завдання завжди прагнуть виконати негайно. Неважливі справи стають терміновими найчастіше через неякісне планування. Ейзенхауер запропонував правило, що є допоміжним засобом у тих випадках, коли треба швидко ухвалити рішення, якій справі (завданню) надати перевагу.

Згідно з цим правилом, пріоритети встановлюються за такими критеріями, як важливість і терміновість. Правило Ейзенхауера звучить так: від виконання несуттєвих і нетермінових завдань слід утриматися. Правило прискореного аналізу Ейзенхауера допомагає значно підвищити ефективність управлінської діяльності, тому що, застосовуючи його, управлінці:

- починають з найважливіших завдань і концентрують увагу тільки на них;
- розвантажують себе для справді важливих справ і мотивують роботу підлеглих;
- доручаючи підлеглим не лише рутинні справи, «втягують» їх у сферу своєї відповідальності;
- підвищують вимогливість до підлеглих і заохочують тих, хто краще працює.

Отже, знання наукових та організаційних засад управління часом, його технології дозволяють проаналізувати час їх роботи та використання праці працівників, раціональне планування робочого часу, розробляти алгоритми ефективної організації роботи з використанням технологічних засобів, що забезпечують доступ до сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

1. Колпаков В.М. *Самоменеджмент*: навчальний посібник. К.: «Видавничий дім Персонал», 2008. 528 с.
2. Скібіцька Л.І. *Тайм-менеджмент*: навчальний посібник. К.: Кондор, 2009. 528 с.

Кліперт О.В.
Фіщенко О.М.

к.е.н., доцент

Донецький національний технічний університет, м. Покровськ

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ефективна система управління спричиняє суттєвий вплив на результат діяльності суб'єкта господарювання. Тому на сучасному етапі для успішного функціонування підприємства система управління його окремими складовими потребує постійного перегляду та удосконалення. Результативність функціонування підприємства залежить від багатьох факторів, зокрема таких як: ступінь розвиненості виробництва, попит на продукцію, що випускається, конкурентоспроможність та матеріаломісткість продукції, стимулювання персоналу для високопродуктивної праці та інші. Для того, щоб забезпечити оптимальний економічний розвиток підприємства, необхідно використовувати всі ці фактори не окремо, а разом. Кожна з цих сторін ефективного функціонування підприємства повинна бути злагоджена з іншими у цьому комплексі, тому потребує оптимізації.

Дослідженню питань сутності та удосконалення управління підприємством приділяли уваги багато вчених, зокрема: В. Амбросов, А. Бугуцький, Е. Вершигора, С. Іванов, О. Лисенко, Н. Талюпа, І. Яненко, [1, с. 138]. Проте, враховуючи динамічні умови господарювання, елементи системи управління підприємством постійно змінюються, отже потребують постійного удосконалення. Тому метою дослідження є визначення напрямків удосконалення системи управління підприємством в сучасних умовах.

На сучасному етапі діяльність підприємств характеризується як динамічна і включає в себе не тільки сферу виробництва, але й інші сфери, такі як сфера обміну, фінансовий ринок, розподіл ресурсів, логістичні операції та ін. Окрім цих головних завдань, підприємства мають постійно виконувати й інші, такі як аналіз ринку, виявлення попиту та пропозиції, аналіз мотивів поведінки споживачів і конкурентів на ринку, способів просування товарів та ін. Правильний підхід щодо організації цих сфер безпосередньо пов'язаний з процесом прийняття управлінських рішень, від яких буде залежати якість та ефективність управління підприємством загалом.

Поняття «управління» є досить поширеним й багатоплановим. На думку Н. Євдокимової економічне управління – це управління об'єктами економічної природи і суть їх у визначенні потрібного стану підприємства, аналізу його фактичної діяльності у порівнянні з конкурентами [2, с. 15]. За Л. Дядечко, економічне управління є стратегічним, поточним та оперативним плануванням, а також передбачає організацію та контроль за виконанням планів [3]. На думку О. Лисенко економічне управління підприємством – це циклічний